гр. Шуменъ, 4 ноември 1939 год. Година III—Брой 118

ШУМЕНСКА ЗАРЯ

Глав. редакторъ: СП. ДОБРЕВЪ Съредакторъ: СТ. П. ГЕНЧЕВЪ

ГОД. АБОНАМЕНТЪ 60 ЛВ.—РЕКЛАМИ И ОБЯВИ ПО 2·50 ЛВ. КВ. СМ.

Какъвъ трѣбва да бжде

бждещия кандидатъ за депутатъ,

„Преди всичко, той трѣбва да изхожда отъ дълбочинатa на тъмнината и мизерията, да е прeбродилъ пустинята—страданията и лишенията въ живота, че тогава да претендира за избетованата земя.

Бждещия депутатъ като истински народенъ представитель на новото време, трѣбва да изпъкне, като отъренъ отъ чужди влияния, като неизвестенъ за всѣкакви движения и политически убеждения т е на о човѣкъ, нетаксуванъ въ миналото за отявленъ партизанинъ или не валял въ смрадното блато на покварените котерийни кариеристи.

Той трѣбва да е лице надарено съ бдката способность на умъ и похват; близъкъ до всестранните болки на народни, и истински покровитель на унижените и оскърбените.

За него домъ, семейство, кариеризъмъ и котерийность, до като трае мандата му не бива да сжществуватъ".

Тъй писахме ний въ надвечерието на изборитѣ за народни представители отъ разтурената камара, изпълнени отъ желание да бждемъ чути отъ нѣкого.

Но уви! За съжаление, дефиницията, която дадохме за качествата на бждещият депутатъ, не бѣ въплощение на нито единъ отъ избранитѣ и въ краятъ на крайната резултатътъ е известенъ на българскиятъ народъ.

Дали въ бждащиятъ парламентъ ще бждатъ изпратени най-достойнитѣ (а такива трѣбва да сж тѣ) синове на Родината, за да чертаятъ благополучието й или ще зависи пакъ отъ политическиятъ усетъ на българскиятъ народъ, който вече е достатъчно лѫганъ, да не даде гласътъ си само за тоя що духа.

Сп. Добревъ.

Задачата на голѣмитѣ наши вестници.

Тя изглежда въ последньо време е много на погрѣшенъ пѫть и не служи добре на своя народъ.

Нашитѣ голѣми — столични вестници ще служатъ отлично на читатели и народъ ако вмѣсто фантастични криминални и развращаващи младежьта любовни и авантюристични романи, помѣстватъ статии за бита, нравитѣ и обичаитѣ на българскитѣ малцинства въ чужбина; за великото тѣхно минало, настояще духовно и нравствено състояние.

Ако вмѣсто кръстословици и разни празнословици пишатъ за ролята и значението на българщината; за традициитѣ и творческиятъ ни гений.

Български журналисти! Най-малкото ний имаме право да биемъ тревога въ това направление, но като се знае, че само вий сте единчкитѣ отъ които българскиятъ народъ ежедневно очаква своята духовна храна отъ колонитѣ на вашитѣ вестници, стреснете се до като е рано и подпасяйте на българщината—тукъ и въ чужбина истинска национална просвѣта, защото вестникътъ е най сигурното и най-ефтино о народодостѫпно училище.

Изхвърлете отъ колонитѣ на вестницитѣ си разнитѣ криминални романи, чуждата пропаганда, кинопрегледитѣ и пр. несъвместими съ култа и бита на българина писания, а въведете истински и нашенски.

Есперо.

Изъ живота на Шуменска община.

Шуменскиятъ гр. общ. съветъ въ последното си заседание гласува и прие бюджета по водоснабдяването ня града.

Околийски народни театри

Отъ колонитѣ на тоз вестникъ много пѫти сме повдигали въпросъ за театъра

Подкрепяли сме всѣка театрална инициятива. Но уви! Театралното дѣло унасѧ, въ една епоха, когато се застѫпи строенетъ на читалищи салони по селата, като чели западъ, за да се пробива пѫть киното.

Читалищнитѣ салони въ Шуменъ, Нови Пазаръ и другаде се обърнаха на кина и дисъ пѫтующи театри гастролиратъ или не, но не въ читалищнитѣ театрални салони, кждето традицията имъ е отредила, а кой знае кжде.

Защо? Защото въ насъ има нѣщо гнило и не се намира хирургъ да го изрѣже. Имаме хиляди артисти, любители и актьори, хора на мисъльта и изкуството, въ душата на които се насажда, благодарение на горнитѣ факти създаващи въ срѣдитѣ имъ безработицата негодуване роптание и добра почва за растежа на лѣвичарскитѣ утопий.

Преди 3—4 години се възприе идеята и се създадоха тукъ тамъ, тъй нареченитѣ областни театри — субсидирани отъ държавата.

Нашата область, благодарение на Варна и Русе, кждето има театри, не й провървя и шуменци не ще иматъ свой театъръ никога ако не имъ се помогне.

Тука вече иматъ думата: окол. управитель, градскиятъ общински кметъ. учил. инспекторъ и представителитѣ на културнитѣ организаций, които по покана на първиятъ, да се събератъ, да обмислятъ, разсждятъ и да турятъ основнитѣ на единъ Шуменски околиски и пѫтующъ театъръ, състоящъ се отъ 8—10 души съставъ, който прекрасно ще задоволява театралнитѣ нужди на Шуменъ и околията, като се субсидирва ежегодно само отъ общинитѣ въ околията и отлично би далъ примѣръ на другитѣ околийски центрове да сформирувать и тѣ свои окол. пѫтующи театри.

Дано тая ни статия даде отзвукъ и разултатъ.

Espero.

Следъ голѣми дебати по цената на консумираната вода презъ 940 година, и следъ като се подложиха на гласуване три предложения: за 8, 7 и 6 лв. на кубикъ вода болшинството прие водата презъ 1940 година да се заплаща по 7 лева кубика.

Печат. П. ПЕНЕВЪ—Шуменъ

Общинари и селяни,

когато идвате въ Шуменъ съ каруци, пускайте колитѣ си въ

„МАРАШКИЯТЪ ХАНЪ"

на Вълчо Г. Савовъ

За общинскитѣ каруци редовни оправдателни документи

Съ поздравъ: БАЙ ВЪЛЧО.

1—5

ПАРЦАЛИ стари вълнени домашни,
ПАРЦАЛИ стари памучни домашни,
ПАРЦАЛИ шивашки и абаджийски.
Купува новия даракъ **Кандиларовъ** при градската градина—Шуменъ и плаща най-висока цена.

Капитанъ Петковско селско общинско управление — Шуменско

ОБЯВЛЕНИЕ № 4309. Въ допълнение на обявление № 4119 отъ 4 того, публикувано въ Д. В. брой 227 отъ 11 того и тъй като обявения за 27 того търгъ не се състоя по неявяване на конкуренти, обявява се на интересующитѣ се, че на 16 день отъ публикация настоящето въ общ. канцелария до 12 часа, ще се произведе за втори пѫть, търгъ съ тайно наддаване, за продажбата на дървесната маса въ следнитѣ нискостеблени сѣчища: въ землището на с. Дживгарци. мѣстностьта „Таше-Каинлъкъ" отъ 106·480 декари, при първоначална цена на декаръ 500 лева, и въ землището на с. Дрѣнци, мѣстностьта „Мая Кору" отъ 38·405 дек. при първоначална цена 1500 лева на декаръ. Залогъ 10% върху стойностьта и фондоветѣ. Закона за бюджета, отчетностьта и предприятията и правилника му, както и поемнитѣ условия сж задължителни. Разноскитѣ по търга сж за смѣтка на предприемача.

Тържнитѣ книжа сж на разположение въ общ. управление.

с. Кап. Петко XI 1939 год.

Отъ общината.

ОБЯВА Овощния разсадникъ на СТОЙКО ПЕТКОВЪ с. Пѣть могили, Н-пазарско, пущя за продажка облагородени овощни дръвчета, надлежно удобрени съ корони, следните видове сортове.

1 СЛИВИ: кюстендилски, английска ран-на и др.

2. ЧЕРЕШИ: червена ранна, червена хрупкава, пенбени, бѣли, розови и др. 8 вида.

3. ЯБЪЛКИ: златна пармена, циганка, канадска ренета и др.

4 Зарзали: лѣсковска едра кайсия за износъ.

Бадеми, черничевъ разсадъ, малини и др

Съ цель за бърза продажба ценитѣ сж значително на малени за едро и на дребно.

На склавъ: за Шуменъ Ив. Стойчевъ за Н-пазарь Агрономството. За близкитѣ села разсадника с. Пѣть Могили.

ЦЕНИ ОТЪ 6 ДО 8 ЛВ. ПАРЧЕТО

Използвайте есенно засаждане отъ 15 октомврий.

Отъ собственика СТ. ПЕТРОВЪ.

Продавамъ поради старость: 2 ярмомелки комплектъ 36 конски сили. Двугърлена трошачка 1½ к. с. мотоциклетъ D.K-V.4 к. с. Тракторъ съ две плужни тѣла. Боръ машина срѣдна. Желѣзарски и дърводѣлски инструменти Пчели—кошери „Rud" пълни и празни.

Споразумени : ДИМИТРЪ А. СЛАВОВЪ с. Кюлевча.

Изненадани отъ свѣтлината, тѣ скочиха и започнаха да правятъ „облеклото" си, защото бѣ въ безпорядъкъ.

Нарушихъ спокойствието имъ, и мислѣхъ че ще се нахвърлятъ върху насъ. Побързахъ да ги успокоя чрезъ преводачика като имъ дадохъ по нѣколко бонбони.

Седнаха по отдѣлно и можахъ да ги наблюдавамъ. Бѣше шесть моми и двама момци. Момцитѣ се отдѣлиха отъ тѣхната и седнаха отъ дѣсно. Такъвъ бѣ реда.

Лицата на момцитѣ бѣха измжчени, чертитѣ увѣхнали. Момитѣ бѣха бодри и очитѣ имъ весели.

Разгледахъ вжтрешностьта на колибата. Нѣмаше нищо освенъ оригиналното легло. На едната му страна имаше дигнатина отъ пръсть, която служеше за възглавница.

Противоположно на нея имаше дълго дърво закрепено на два кола. То служеше за да си подпиратъ краката спящитѣ.

Младежитѣ бѣха навели мълчаливо глави. Разбрахъ сме нежелани гости. Дадохъ имъ връзка тютюневи листи и излѣзохме отъ колибата.

Едва се бѣхме проврѣли презъ дупката и грубата врата се затвори съ шумъ задъ насъ. Опитахъ се да я отворя. Бѣха я залостили добре. Въ отговоръ на опита ми да я отворя, последва веселия смѣхъ на младежитѣ.

На стотина метра спрѣхме предъ друга такава колиба. Нея имаше момичета но вратата й бѣ затворена. Нѣколко младежи очакваха търпеливо край вратата за да имъ се отвори.

Дадохъ имъ малко тютюнъ и тѣ ни изпѣха въ хоръ една любовна игоротска пѣсень. Съ нея тѣ казваха, че щастието имъ е затворено въ колибата и че ще очакватъ търпеливо за да бждатъ допустнати и образуватъ тамъ щастливи двойки.

Оставихме момцитѣ да очакватъ щастието си, а ний продължихме пѫтя си въ тъмнината. Спрѣхме предъ единъ голѣмъ камъкъ. По-далечъ отъ него бѣ забранено на чужденцитѣ да отиватъ. Той бѣ свещенъ и въ него се виждаше пещерата, която бѣ пробилъ съ копието си Богъ Лумавегъ.

Селото бѣ пръснато далечъ по склона на планината.

Н. Кутинчевъ.

Филипинскитѣ острови.

(Продължение отъ брой 117).

Чуваше се въ разнитѣ му краища оригинална музика.

Седнахме да си починемъ подъ едно дърво. Скоро настана тишина. Мѣркаха се само силуети въ тъмнината. Майкитѣ и бащитѣ се връщаха отъ веселбата и отиваха да спятъ. Децата имъ се бѣха вече прибрали въ общитѣ, тъй наречени любовни колиби.

Въ всѣко село има по нѣколко такива колиби. Наричатъ ги Оулагъ. Въ Бонтокъ имаше десеть.

Момитѣ иматъ право да отидатъ въ който Оулагъ искатъ. Ограничение се прави само за сестритѣ. Две сестри не можеха да лежатъ едновременно върху едно легло Отиваха въ различни Оулази.

Въ страната на игоротитѣ, момата не може да се омжжи безъ да е минала презъ Оулагъ. Момитѣ привличатъ тамъ момцитѣ, които имъ се харесватъ и прекарватъ съ тѣхъ нощитѣ до първитѣ признаци на бременость

Забременѣлата игоротка престава да посещава Оулага и се омжжва веднага и то твърде рѣдко за младежъ отъ когото е забременяла.

Момъка има право да влезе въ всѣка колиба ако го поканятъ. Той има право да мѣни другарката си всѣка вечерь щомъ го пожелае нѣкоя мома отъ общото легло.

На Филипинскитѣ острови гледатъ съ презрение на бездетнитѣ жени. За туземцитѣ най-главна причина да напуснатъ женитѣ си е нѣмането на деца. Ако първото родено дете умре и следъ него не последва друго, жената се напуща отъ мжжа. Тогава тя почва да ходи въ Оулага до второто си омжжване. Ако родителитѣ сж сгодили децата си отъ ранна възрасть поради материални облаги, децата могатъ да нарушатъ годежа щомъ започнатъ да посещаватъ Оулага.

Семейството на виновния за нарушението на годежа е длъжно да върне свинетѣ и Караболь (биволицитѣ) заклани за годежното угощение.

Всичко е добре щомъ нѣма материална щета. Имали такава, обидата се отплаща съ кръвь.

Оулага има голѣмо значение всрѣдъ туземцитѣ. Затворятъ ли се вратитѣ следъ влѣзлитѣ въ него младежи, тѣ се освобождаватъ отъ задълженията поети отъ родителитѣ имъ и получаватъ пълна свобода.

Пѫтувахме отъ село до село изъ тѣсни пѫтеки, които лжкатушѣха всрѣдъ високи фужери и червени орхидеи по склоноветѣ на планинитѣ. Прекарвахме нощитѣ въ свещенитѣ колиби за гости, каквито има въ всички туземски села. Радвахме се на широкото гостоприемство, което ни се указваше.

По пѫтя ни се изпречваха твърде често водоскоци и поточета. Всѣкога намирахме по нѣкоя игоротка да се кжпе въ прохладнитѣ имъ води. Макаръ че биваше съвършено гола, тя се кѫпеше свободно докато минавахме. Присжтствието ни не я смущаваше.

Обръщахъ ли апарата да я фотографирамъ, изчезваше бързо въ ближния храсталакъ Не бѣгаше защото бѣ гола. Имаше друга по-важна причина Не бѣхме първитѣ европейци които виждаше Фотографния апаратъ не бѣ чудо за туземкитѣ.

Ако фотографирахме игоротката върху картонъ, щѣхме да й откраднемъ душата. Намирахме се въ страната на суевѣрието. Тѣлото безъ душата не може да отиде въ рая на Богъ Лумавегъ (създателя на всичко) казватъ Игоротитѣ.

При лошо време и поройни дъждове се укривахме временно подъ сламени покриви, поставени върху колове. Такива срещаме често по пѫтя си.

Намирахме подъ тѣхъ всѣкога по нѣколко туземци Копията имъ бѣха сложени на купчина. Следѣха движенията ни мълчаливо. Мълчахме и ний защото подслона бѣ Табу. (проклето). Подъ него не трѣбва да се държи оржжие въ ржка и говори.

Когато Филипинцитѣ получиха независимостьта си отъ Американцитѣ, въ пресата на цивилизованитѣ страни се появиха статии съ очудване Не можѣха да разбератъ, какъ ще се управляватъ сами Филипинцитѣ, когато между тѣхъ

Следва на 2 страница

КМЕТЪТЪ

До като българскиятъ народенъ учитель има за задача да даде образование на бъдещия български гражданинъ, кметътъ (Bürgermeister—майсторъ на гражданитѣ) отъ новото време има за най-отговорна задача да култивира подобащето за времето, държавата и народа ни, гражданско възпитание.

Като имаме предвидъ основния недъгъ на нашата общественость—липсата на гражданско възпитание, можемъ да си създадемъ точна смѣтка, колко отговорна и историческа е задачата на новия кметъ следъ 19 май.

Нѣкои отъ нашитѣ кметове продължаватъ да „чиновничествуватъ" съ този много високъ и широко общественъ постъ. Безспорно е, че кметъ—писарь не бива да се държи на такова мѣсто, и съ голѣмо основание м-вото на вѫтрешнитѣ работи търси начини и срѣдства (специална школа) за вербуване годни и дейни кметове.

Кметъ, който се ограничава само да урежда или доурежда нѣкои строежи, не значи още, че върши общинска политика.

Новиятъ кметъ трѣбва да бъде високо културна личность, съ инициативность и размахъ въ работата. Той трѣбва да притежава ценни нравствени и морални добродетели и да има нуждния авторитетъ. За село—и симпатията на гражданитѣ.

Новиятъ кметъ има безспорно за основна задача материалното благополучие и благоденствие на повѣрената му община. И тамъ той трѣбва да употрѣби всички усилия и срѣдства.

Но новиятъ кметъ е центъръ и на обществения и културенъ животъ и тукъ именно той трѣбва да покаже нуждното и новото, за да стане културенъ двигатель и авторъ на нови взаимноотношения, които да внесатъ новость и превъзпитаване на нравитѣ.

И ние смѣло заявяваме, че главниятъ факторъ за гражданското възпитание днесъ лежи въ духа, културата и волята на новия кметъ.

Той трѣбва да е навсѣкѫде. Той трѣбва да сочи инициативитѣ и да дава тонъ на работитѣ. Той — кметътъ! Кметътъ не може и не бива да отбѣгва своето участие поради липса на съответно нареждане или инструкции или на... неоформени решения. За дѣлата си той отговаря предъ съвѣстьта си и тогава предъ началството.

Липсата на срѣдства и бюджетни възможности или... „условията и характера на жителитѣ" не могатъ да бъдатъ изключителна пръчка за волевия кметъ. Той ще направи всичко възможно и изчерпи всички срѣдства, за да не бъде обвиненъ въ бездействие или въ бездарность, оправдавайки се съ „обективнитѣ спънки".

Надъ лошия нравъ и порядки на гражданството кметътъ може да се наложи съ такть, но и съ категоричность, до като ги покори, щомъ се касае за полезна общинска политика или дейность

— — — — — — — — — —

Едва ли има обществено по-благороденъ и исторически по-ценна и отговорна отъ кметската длъжность Тя е наистина идеалъ за едно достойно общественo проявление, обхващаще цѣлия материаленъ и духовенъ животъ на една даденость. И колко печално е, когато нѣкои кметове правятъ само простъ занаятъ съ тази кариера или скачатъ отъ село на село, безъ да усѣднатъ и системно заработятъ.

А кметътъ днесъ е истинската „дирекция на обновата!" Никакви системи на управление не могатъ да направятъ единъ действителенъ превратъ, ако ние не се загрижимъ и заработимъ надъ основнитѣ елементи, които могатъ да канализиратъ действителната обнова: да се загрижимъ за българската селянка, българската женамайка и възпитателка, учителя, младежьта и кметския институтъ

— На тѣхнитѣ плещи лежи днесъ бъдещето на народа и преустройството на държавата. Всичко друго е само форма и насока.

Задачата на кмета е една отъ най-тежкитѣ и комплицираните Да се пресъздадатъ отношения на оформени вече характери, да се ломи духа на робската психология, да се искатъ данъци, да се рѣжатъ кѫщи, да се строи духовно и културно и всичко това да се пречупва отъ едно изяснено държавно-национално съзнание или изработена система на работа, не е лека, а тежка и отговорна работа

Тъкмо затова страната ни се нуждае отъ кметове—голѣми хора, които да не правятъ случайна кариера въ общинитѣ. Общината трѣбва да бъде обектъ на най-върховно обществено слугуване, проявление и обществень дългъ.

Кметскиятъ постъ трѣбва да бъде идеалъ, мечта на обществениците, защото тамъ най-много могатъ да дадатъ А отъ социаль политична гледна точка, кметътъ е лоста на държавата, на националномощната и социално справедлива държава.

Да се стремимъ и да създадемъ отлични кметове—залогъ за социално преустройство и гражданско възпитание!

Димитъръ Пудовъ

Не ще приеме.

Димитъръ Стояновъ

кафене „Роялъ"

Не ще приема на Именния си день

Предизборенъ хуморъ.

Разгаворъ между кандидати и чичовци.

Шкартирани.

То се знае и вси разбиратъ
Че насъ искатъ да избиратъ;
—Но нали сме... шкартирани
Добре не ще сме котирани.

Пропаднали:

Пакъ се страсть въ насъ събужда
(И макаръ да сме въ нужда)
Ний сме братя кандидати
За народни депутати.

Натирени:

—Да сме вънъ отъ Парламента
Не бѣ редко за момента,
Но нали сме приобщени
Народь намъ не ще измѣни.

Новитѣ меракли:

Вашитѣ смѣтки сѫ отлични,
Но намъ тѣ сѫ безразлични,
До единъ сте вий негодни
Щомъ дѣла вий сѫ безплодни.
Ний сме нови кандидати
За народни депутати.
Насъ народьтъ ще избира
Щото всички ви презира.

Чичовци:

Който в'пжтьтъ царски тръгне
гласътъ наши ще изтръгне...

Будителитѣ въ Шуменъ.

Тезоименният день Н. В. Царицата, денътъ на Будителитѣ и патрониятъ праздникъ на Св. Ив. Рилски се отпразднува по единъ много тържественъ начинъ. Всички шуменци взеха участие и отдадоха заслужена почить на своитѣ водачи — починали въ оная тъмна епоха и до днесъ.

Войска, учащи се и гражданство се струпаха на площадъ „Царь Борисъ", където следъ тържественъ молебенъ, всички изслушаха цвѣтистата и високо патриотична речь на г. Хр Хараламбиевъ—Шуменски окол. управитель, за значението на тройния праздникъ.

Следъ това имаше народни хора

БОДЛИ

Едно зло.

Думата ми е за просящитѣ, граждани. Нагледъ гребна работа може би, но все пакъ отъ голѣмо значение. Спрете за моментъ въ нѣкоя контора или магазинъ и ще забележите, че всѣкога на прага сиромасъкъ предимно циганинъ

А какво да кажемъ за селата, кѫдето населението постоянно е подхвърлено на тормозъ отъ страна на циганитѣ-просяци. Здрави, съ сто на сто работоспособни, циганки, метнали на гръбъ тържика, ходятъ отъ кѫща на кѫща и кѫде съ просия, кѫде съ „правене на магия", „гадане" или най после и съ кражби и съ право бихъ казалъ обществено зло Нима не може да се сложи край на това? Имаше и законъ забраняващъ просията, каквато и да е тя. Или тоя законъ е само писана книга. Огнянъ Кутинчевъ — „Филипинскитѣ острови", която е сега подъ печать и само тя струва 40 лв.

Използвайте случаятъ и се снабдете съ тая ценна екзотична книга безплатно.

Колкото гордъ е духътъ на българина, че Родината му е хитра, плодородна, благословена и щастлива страна, толкова по-гордъ и силенъ ще се чувства той, ако тая страна бъде добре управлявана и ръководена безъ насилия.

Търсете чорапи марка „Асеновецъ" — Сливенски, защото сѫ най-здравитѣ, трайнитѣ и достѫпни.

На 31 м. м. биде затрупана отъ пръстъ Софка Ив. Йорданова — 45 г. отъ Шуменъ, която починала. Покойната била майка на 4 малки дечица.

Редакцията благодари сърдечно на абонатитѣ отъ Исперихско, които сѫ оказали гостоприемство на съредактора ни Ст. Генчевъ.

Хроника

Просимъ извинение отъ г К Йордановъ, учитель, въ с. Пчеликъ—Варненско, за непомѣстване статията му „Народнитѣ будители", защото биде късно получена.

Града ни бѣ посетенъ презъ тая седмица отъ министритѣ Багряновъ, ген. Недевъ и Д. Василевъ, които имаха срещи въ кабинета на обл директоръ съ видни шуменци

Отъ износа на грозде нашитѣ лозари трѣбва да останатъ доволни, защото въпреки лошитѣ събития гроздята намѣриха добъръ вѫтрешенъ и външенъ пласментъ.

Журналистически. За български кореспондентъ на в „Таймсъ" въ Лондонъ, редакцията на последния е назначила Михаилъ Пѣдевъ, единъ отъ редницитѣ на в-къ „Слово".

Първи ноември е отпразднуванъ изъ нашитѣ села много тържественно. Кметове, общинари, учители и население сѫ взели участие за чествуване паметьта на хилядитѣ народни будители—покойници

Важно редакционно съобщение. Който се абонира за вестника ни и внесе направо или изпрати, било въ пощ. марки, било съ пощ. занись 60 лв. за абонаментъ на „Шум Заря" най-късно до 1. XII т. г. ще получи даромъ крайно интересната книга на прочутия свѣтски пѫтешественикъ г. Н. Кутинчевъ — „Филипинскитѣ острови", която е сега подъ печать и само тя струва 40 лв.

Използвайте случаятъ и се снабдете съ тая ценна екзотична книга безплатно.

Колкото гордъ е духътъ на българина, че Родината му е хитра, плодородна, благословена и щастлива страна, толкова по-гордъ и силенъ ще се чувства той, ако тая страна бъде добре управлявана и ръководена безъ насилия.

Търсете чорапи марка „Асеновецъ" — Сливенски, защото сѫ най-здравитѣ, трайнитѣ и достѫпни.

На 31 м. м. биде затрупана отъ пръстъ Софка Ив. Йорданова — 45 г. отъ Шуменъ, която починала. Покойната била майка на 4 малки дечица.

Редакцията благодари сърдечно на абонатитѣ отъ Исперихско, които сѫ оказали гостоприемство на съредактора ни Ст. Генчевъ.

Г-ца Божанка Недю Василева
и
Г-нъ Кирилъ Димитровъ Юруковъ
вѣнчани 29 X 939 год.
Шуменъ Шуменъ

Настоятелството на дружеството на запасните офицери съобщава на своитѣ членове, че на 5 того въ 10 часа ще се състои въ военото събрание редовното месечно събрание на дружеството съ много важенъ дневенъ редъ

Канятъ се всички за да чуятъ изложението на г. председателя на дружеството по въпроситѣ, които живо интересуватъ

Отличният провинциаленъ вестникъ „Сухиндолъ" е публикувалъ статията на нашиятъ [illegible] докторъ „Какъ ние разбираме" печатана въ бр. 103 на „Шуменска заря" и прочитайки уводната ни статия отъ бр. 115

На вакантната длъжность диригентъ при храма „Три Светители" отъ 1. XI. 1939 г. назначенъ, многоуважаваний Я. Зехировъ, бившъ диригентъ на хора при сѫщия храмъ. На г. Зехирова пожелаваме, приятна работа въ хоровото дѣло.

На всички Димитровци—абонати, четци, приятели и познати, честитимъ именникътъ имъ день.

На 29 т. м. стана освещаването на новиятъ храмъ въ Зайчино-Орѣше Н. Пазарджишки високопреосвещенски митрополитъ Йосифъ и Ферерътъ Ловченски.

Шуменски областенъ съвѣтъ обявява на интересующитѣ, че на 18 ноември 1939 г. отъ 8 до 12 часа преди обѣдъ въ канцеларията на съвѣта ще се произведе търгъ съ явно наддаване за продажбата на около 2,500 кгр стара унищожена архива, съ първоначална цена 1·80 за единъ кгр.

Залогъ за правоучастие въ търга 5 на сто.

Сведения за търга могатъ да се събератъ и унищожената архива да се види всѣки присъственъ день въ съвѣта.

ОТЪ СЪВѢТА

Въпреки всичко,

всички предпочитатъ „Шуменска Заря".

Мадарско селско общинско управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3031

с. Мадара, 4. X. 1939 година.

Мадарското селско общинско управление обявява на интересующитѣ се, че на 16 день отъ публикуването настоящето въ вестникъ „Шуменска Заря", въ канцеларията на общината отъ 9—12 часа ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ

1) 33 парцела отъ общинскиятъ скотовъденъ фондъ на с. Мадара въ мѣстностьта „Горенъ Пунаджикъ" и „Доленъ Панаржикъ" общо 387 декара.

2) 8 парцели отъ общинскиятъ скотовъденъ фондъ на с. Мѫтница въ мѣстностьта „Ендже Тарафъ" общо 149 декара.

Наеменъ периодъ 2 стопански години. Първоначална цена на декаръ 50 лева. Залогъ 10% отъ първоначалната цена. Закона за Бюджета, Отчетностьта и Предприятията е задължителенъ. Всички разноски за смѣтка на наемателитѣ

ОТЪ ОБЩИНАТА

(Продължение отъ I-ва страница).

лението на островитѣ се срещатъ още „ловци на глави"

Това не е басня. Тѣзи ловци сѫ сѫществували. Важно е да се знае дали при сегашната свобода и независимость сѫществуватъ още. Разбира се, че властьта казва — не. Но тя не го казва съ увѣрение

Какви сѫ ловцитѣ на глави? Това сѫ изпълнители на едно отмъщение. Единъ видъ вендета за честьта на семейството и племето. На Филипинскитѣ острови има и сега племена, които живѣятъ въ постояна вражда.

Презъ първитѣ години на американската окупация, тѣзи отмъщения сѫ били твърде чести Въ честь на отмъстителя сѫ се устройвали голѣми тържества. Той е ималъ право да се татуира по лицето и по ржцетѣ и да носи съ себе си челюстьта на убития Носилъ е върху главата си превързана човка на птицата туканъ, боядисана съ червена боя и си е мазалъ тѣлото съ кръвьта на жертвата.

Вредъ женитѣ такива герои сѫ били на особенна почитъ. Всѣки младежъ, който е искалъ да бъде избранъ отъ по-красива мома е трѣбвало да донесе на старейшинитѣ въ селото главата на нѣкой неприятель.

Презъ миналото е имало състезания за отсичане на глави и сѫ си служели съ специални за това ножове.

Отмъстителитѣ сѫ размѣсвали мозъка на жертвитѣ си съ палмово масло. Мазали сѫ си тѣлата и сѫ пили тази смѣсь. Тѣзи, които сѫ имали възможность да пиятъ отъ размития съ кокосово масло мозъкъ на неприятели сѫ придобивали неговата сила.

Близкитѣ на обезглавената жертва сѫ отнасяли трупа въ селото си и сѫ го превързвали въ седящо положение предъ вратата на колибата му и обърнатъ къмъ селото на неприятеля. Трупа е оставалъ така докато сѫ водили преговори за да откупятъ отсѣчената глава или получавали въ замѣна биволска или свинска глава.

Ако преговорите не сѫ успѣвали, поставяли трупа въ сандъкъ седналъ и обърнатъ къмъ селото на убиеца. Така той очаквалъ отмъщение за себе си и селото.

Отрѣзаната глава, следъ като откѫсвали челюстьта, била поставяна въ кошъ върху стрѣхата на побѣдителя.

Цивилизацията прониква бавно но сигурно въ островитѣ Американцитѣ не водятъ война за насаждението ѝ между туземцитѣ а си служатъ съ мисионеритѣ, които постепенно проникватъ въ вѫтрешностьта, отварятъ пѫть за администрацията и военнитѣ.

Въпреки това, на Филипинскитѣ острови има още племена, които живѣятъ примитивния си животъ, придържатъ се къмъ старата си религия, традиции и суевѣрие.

Имахъ случай да видя черепитѣ на глави, отсѣчени преди десятки години. Предлагатъ ги много евтино на туриститѣ за споменъ. При входа на едно село, младъ туземецъ, държеше върху колѣчетѣ си поставени два такива черепи. Наредъ съ тѣхъ имаше единъ свински и единъ биволски черепъ.

Той бѣ спокоенъ докато го фотографирахъ, но се зачуди като отказахъ да купя „украшенията". Не можѣхъ да разбера дали тѣзи трофеи бѣха отъ далечно минало, но се увѣрихъ че и тамъ гдето бѣ проникнала цивилизацията, туземцитѣ бѣха запазили по нѣщо отъ традициитѣ си

Изъ селата се срещатъ често биващи ловци на глави. Тѣ се считатъ за национални герои Канятъ ги на тържества и обичатъ да слушатъ оригиналнитѣ имъ пѣсни изъ миналото.

Имахъ случай да чуя единъ такъвъ пѣвецъ. Преведоха ми пѣсеньта му:

„Първиятъ когото убихъ, сѣеше спокойно оризъ въ полето.
Приближихъ го пълзейки изъ високата трева.
Забихъ дългото си копие въ гърба му
Преди да се обърне къмъ менъ.
Бѣхъ много младъ и съ пѣсень отнесохъ главата му на старейшинитѣ"

Следъ това се чу единъ гласъ вредъ туземцитѣ, които го слушаха

„Вториятъ когото убихъ отиваше спокойно съ копие въ ржка къмъ рѣката . . ."

Нѣма да изброявамъ редицата „подвизи" описани въ пѣсеньта му. Почти всички бѣха засади и подли убийства

Когато „героя" завършваше възпѣването на една победа, присъствующитѣ викаха въ единъ гласъ: Още! Има още!

Така той възпя около две дузини свои убийства, но тълпата диваци искаше да чуе още нѣщо

Тогава той се приближи до най-стария туземецъ, поклони му се и каза съ слаба усмивка: „Не, нѣма вече. (Такъв е обичая.)

Макаръ че американцитѣ правятъ голѣмо давление върху нравитѣ и обичаитѣ на народа и новитѣ закони забраняватъ, спомена отъ кървавитѣ саморазправи остава героитѣ имъ сѫ на уважение вредъ народа.

Нѣколко дена преди мичаването ни предъ Бантокъ имало кървава разправия между единъ младежъ отъ село и единъ отъ друго село. Стара, забавена вендета. Тѣ хвърлили единъ върху другъ съ ножове въ ръце и съсѣ е билъ убитъ. Дошлия патраулъ отвелъ побѣдителя въ затвор

Старейшинитѣ отъ селото не дочакали властьта разгледа дѣлото по убийството. Тѣ решили какво количество свини и биволи трѣбва да се дадатъ на обиденото сел При този фактъ — новата властъ е трѣбвало да освободи убиеца. Той е билъ посрещнатъ въ селото си като герой.

Властьта среща най-голѣма трудность въ борбата оригиналната кендета на туземцитѣ. Игоротитѣ не сѫ доволни отъ намѣсата на американското правосѫдие и не предават на властьта хората, които имъ вършатъ зло. Тѣ урежда това сами и както имъ диктува традицията. Тѣ отиватъ дори по далечъ отъ европейцитѣ въ случай на обида

Нанесено оскърбление на племето се счита малка обида за всѣки туземецъ Цѣлото противно племе трѣбва да отговаря за нея.

Вендета между туземцитѣ е по-важна отъ всичко друго въ живота имъ. Тя е религиозна и традиционална и [illegible] се спре мжчно.

Игоротъ, който отсѣче главата на неприятеля не извършва само отмъщение. Той взема една душа, която отива въ селото си.

Обезглавения се лишава отъ душата, си когато е погребанъ безъ глава и не може да отида въ рая на Богъ Лумавегъ. Това е голѣмо нещастие за близкитѣ на убития за отмъщение.

(Следва)